

det ikke spor indtryk, at vi er ved at få marginaliseret en stor gruppe af borgere helt derude?

Uanset om man har det helt kæmpestore materiale og evalueringer osv., burde man i hvert fald være blevet så opmærksom på de problemer, der tegner sig, og som man hører om, at man i hvert fald reagerer på det og siger, at det her må vi altså tage hånd om, og ikke bare skyder det hen under, at nu skal vi lige se tingene i sammenhæng, og nu må vi lige sørge for at klappe hesten osv., men at man reagerer, inden problemerne bliver endnu større.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Lars Barfoed for at svare.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Både til fru Anne Baastrup og fru Bodil Kornbek, som egentlig var inde på det samme tema, nemlig om vi klientgør eller marginaliserer en stor gruppe borgere ved den lovgivning, som er gældende i øjeblikket, og som man ønsker at ændre på: Det er jo netop ikke hensigten. Netop det at få de pågældende aktiveret i samfundet er jo hensigten. Det at skabe en incitamentsstruktur, som sammen med andre tiltag skaber en bedre integration; det er jo det, der er hensigten. Hensigten er at aktivere, involvere, beskæftige de pågældende, så de netop ikke fastholdes på et starthjælpsniveau. Det er det, der er hensigten. Og så skal vi selvfølgelig følge udviklingen meget nøje.

Må jeg sige til hr. Søren Søndergaard, at hvis jeg har sagt, at der ville være 60.000 flere i arbejde, altså hvis erhvervsfrekvensen for indvandrere var lige så stor som for danskere, så har jeg udtrykt mig ukorrekt. Det kan jeg naturligvis ikke vide, slet ikke med den nuværende beskæftigelsessituation.

Det, jeg tror jeg sagde, i hvert fald mente, var, at der ville være 60.000 flere i arbejdsstyrken, 60.000 flere til rådighed på arbejdsmarkedet. Og vi ved jo alle sammen, at alle tal peger hen i retning af, at i de kommende år bliver der brug for alle på arbejdsmarkedet, fordi vi får en anderledes demografisk sammensætning af befolkningen, som betyder, at der bliver mangel på arbejdskraft. Det tyder alle prognoser på. Det er i den sammenhæng, det også er vigtigt for det danske arbejdsmarked og samfund, at vi får flere ud på arbejdsmarkedet.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det fru Anne Baastrup for tredje gang og derefter hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Men hr. Lars Barfoed ved eller burde vide, at grunden til, at den tidligere regering valgte at fjerne starthjælpen, var jo, at kommunerne samstemmende fortalte, at det, folk begyndte at koncentrere sig om, var, hvordan serviceloven så ud. Kan vi få tilskud til busser? Kan vi få tilskud til fritidsklubber? Kan vi få tilskud til fodboldklubber? Hvordan kan vi få nogle penge fra kommunen, således at vores børn kan få sig et ordentligt liv?

Det var en af grundene til, at den tidligere regering valgte at lade være med at fastholde starthjælpen. Så de helt store erfaringer behøver hr. Barfoed ikke at få.

Samtidig med at hr. Barfoed jo i sit ordførerindlæg, som jeg kvitterer for, viser – ingen tvivl om det – en høj grad af respekt over for det her meget alvorlige problem, så ved hr. Barfoed jo, at de ikke kan få arbejde. Så incitamentsstrukturen betyder ikke, at de kommer i arbejde. Nej, den betyder, at de går ned på socialforvaltningen og spørger: Hvordan kan vi i øvrigt få hjælp?

De bruger så megen energi på at finde ud af, hvordan de kan få hjælp til de forskellige problemer, de har, at de ikke kan koncentrere sig om at lære dansk og ikke kan koncentrere sig om at lære det danske samfund at kende. Og det er jo integrationsmålet.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg forstår hr. Barfoed korrekt, nemlig at hvis der var samme erhvervsfrekvens blandt indvandrere som blandt danskere, ville der være 60.000 flere i arbejdsstyrken. Og det er vi fuldstændig enige om.

Men, havde jeg nær sagt, hvad er fordelene ved, at der er 60.000 mere i arbejdsstyrken? Er det for at have nogle flere, der kan trykke lønningerne, eller hvad? Bliver man særlig motiveret af at få lov at blive en del af arbejdsstyrken? Næ, man bliver vel motiveret af at komme i arbejde og ikke af at komme i arbejdsstyrken.

Derfor er det helt centrale spørgsmål jo: Hvordan sikrer vi noget mere beskæftigelse? Det er jo det, der set fra Enhedslistens synspunkt er det fundamentalt absurde ved hele den